

[Kaj Andresen.]

saneringslov i år, skulle der snart blive behov for mange ekstra lejligheder, og det tager tid at bygge dem.

Må jeg så i øvrigt spørge ministeren om, hvad meningen egentlig er med at putte disse 1.000 lejligheder ind i et afsnit i stedet for ganske enkelt at ændre de 12.000 til 13.000? Er det hensigten, at de 1.000 lejligheder skal øremærkes? Det bliver vist administrativt kineseri. Man kan jo blot sikre, at et passende antal tilsagn ekstra gives i de områder, hvor der saneres.

Socialdemokratiets væsentligste anke er imidlertid, at der ikke foreslås en større forhøjelse af de 12.000 lejligheder end med de 1.000. Vi mener, at den ramme, inden for hvilken ministeren kan give tilsagn til det sociale boligbyggeri, bør være 18.000 lejligheder pr. år. Det er nu nogle måneder siden, mit parti i boligudvalget stillede forslag om 18.000 lejligheder årlig i det sociale byggeri; ministeren lovede at overveje det, men vi har ikke hørt noget siden. Jeg går i hvert fald ud fra, at de 1.000 lejligheder ikke er svaret; det ville være for negativt. Vi har tidligere henvist til faldet i påbegyndelsen af nyt boligbyggeri; udviklingen, siden vi stillede forslaget, har vel ikke bedret forholdene, og vi har stadig en situation med ledig byggekapaцитet, mangel på boliger og dalende tal for påbegyndelser. Hvor længe tør ministeren fortsætte hermed uden at foretage sig noget, og hvad vil konsekvensen blive for de kommende års boligproduktion?

Når vi i socialdemokratiet i øvrigt mener, at en forhøjelse af det sociale byggeris kvota til 18.000 lejligheder pr. år bør ske nu, er det en naturlig fortsættelse af den linje, vi hidtil har fulgt. Da det samlede byggeri midt i 60'erne voksede fra omkring 33.000 lejligheder pr. år til 38.000, fik vi gennemført en forhøjelse af den sociale kvota fra 10.000 til 12.000 pr. år og fik den udfyldt. Når vi nu bygger omkring 45.000 eller mere og gerne skulle højere op, er en forhøjelse på 6.000 ganske rimelig og tidspunktet for forhøjelsen naturligt, når byggeriet stagnerer.

Det kan heller ikke, synes jeg, være de økonomiske konsekvenser, der afskrækker: 1.000 lejligheder koster i rentesikring, siges det i bemærkningerne til lovforslaget om boligbyggeri, 3 mill. kr. pr. år, det vil altså sige 18 mill. kr. pr. år for 6.000. Da rente-

sikringen jo reducerer boligsikringen en del, kan og bør, synes jeg, disse beløb ikke forhindre, at vi holder boligproduktionen i gang og helst øger den. Vil ministeren sikre et tilstrækkeligt boligbyggeri til almindelige jævne mennesker i de kommende år, får han brug for de 18.000 boliger.

Jeg så forleden i dagspressen resultatet af en undersøgelse, der var opgjort over Opnæsgård. Berlingske Aftenavis beroligede de borgerlige kommunalfolk med, at nyt privat udlejningsbyggeri med boligsikring sikrede kommunerne gode, velstillede skatteborgere. Det er jo glædeligt at høre; også at disse mere velstillede borgere kan sikre sig boliger i det private udlejningsbyggeri. I forvejen har en del af den samme gruppe parcellhuse, som giver pæne skattelettelser, en tredje gruppe overtager til pæne priser en del af de lejligheder, der i dag bebos af folk med mindre indkomster, nemlig som ejerlejligheder. Hvis der fortsat skal være en mulighed for at få tilstrækkeligt med boliger til familier med jævne eller mindre indkomster, bliver det ganske simpelt nødvendigt at øge det årlige byggeri af rentesikrede lejligheder. Derfor foreslår vi de 18.000, og vi må bede ministeren snarest tage stilling hertil.

Jeg kan altså på mit partis vegne give dele af lovforslagene tilslutning, men må på væsentlige områder gøre vor tilslutning afhængig af, at der under udvalgsarbejdet sker forbedringer.

Knud Østergaard: Med vanlig grundighed og akkuratesse har boligministeren forberedt sine lovforslag. De er saneringslovens følgelove, og de omhandler hovedtemaerne modernisering, genhusning og ændring af bestemmelserne om oprettelse af ejerlejligheder. Mit parti kan godt tage, at reglerne om Grundejernes Investeringsfond og det almene byggeris landsbyggefond ændres, så de to fonds kan medvirke ved saneringsopgaverne. Vi kan også godt tage, at kvotaen på 12.000 rentesikrede lejligheder i det almennyttige byggeri forhøjes med 1.000 som et ekstraordinært bidrag til genhusning af udsanerede. Vi går ind for udvidelsen af støtten til plejehjem og til andet institutionsbyggeri.

I større byer foreslås oprettet moderniseringsnævn; forslaget sætter grænsen ved